

Mál nr. 207/2019**M og
V vegna ábyrgðarliðar í heimatryggingu A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss á Sörlaskjólí 15.06.2018.****Gögn.**

Málskot mótttekið 25.06.2019 ásamt fylgiskjölum 1-21.

Bréf V dags. 27.06.2019 ásamt fylgiskjölum 1-5.

Málsatvik.

Hinn 15. júní 2018 rákust M, sem var fótgangandi, og A, sem var á reiðhjólí, saman með þeim afleiðingum að þau féllu bæði í götuna og M slasaðist töluvert. Í lögregluskýrslu sem gerð var vegna slyssins lýsir M atvikum á þann hátt að hún hafi lagt bifreið sinni sunnan megin við akbrautina, gengið aftur með henni og ætlað sér að þvera akbrautina í átt að húsi norðan megin við götuna. Hún hafi ekki heyrt í bifreið og því talið sér óhætt að ganga út á akbrautina. Samtímis því að hún gekk út á akbrautina hafi hún litið í vestur og þá séð A þar sem hann kom á mikilli ferð á reiðhjólí, en hann hafi horft niður og verið að auka ferð sína. Henni hafi brugðið við og öskrað en þau skolið saman með þeim afleiðingum að hún féll í jörðina og slasaðist. A lýsir atvikum hins vegar á þann hátt að hann hafi hjólað austur Sörlaskjól á 20-25 kílómetra hraða á klukkustund. Hann hafi hjólað eftir miðri akbrautinni þar sem bifreiðum hafi verið lagt beggja vegna hennar. Þegar hann var kominn að bifreið M hafi M skyndilega gengið út á götuna í veg fyrir hann. Hann hafi hemlað og sveigt til hægri í átt frá henni, en hún tekið skref til baka í sömu átt og hann og þau skolið saman. Hann hafi horft fram eftir götunni áður en slysið varð en ekki séð M þar sem hún hafi verið aftan við bifreið sína.

M telur tjón sitt bótaskyldt og sendi V tilkynningu um það dags. 1. ágúst 2018. Kröfu sína rökstyður M með því að A hafi sýnt af sér verulegt gáleysi. Þannig hafi hann verið á of mikilli ferð, eða við hámarkshraða sem mun vera 30 kílómetrar á klukkustund, miðað við aðstæður og hafi ekki getað stöðvað reiðhjólíð tímanlega við óvæntar aðstæður. Þá hafi hann ekki brugðist rétt við þegar sýnt var hvert stefndi og hafi hann sveigt að M í stað þess að sveigja frá henni. Slysið hafi átt sér stað á sólríkum eftirmiðdegi í íbúðargötu og því hafi A mátt vænta þess að þarna væri fólk á ferð, og því rík ástæða til að gæta fyllstu varúðar. Þá hafi fjölda bifreiða verið lagt beggja vegna götunnar og því sérstök ástæða til að vænta þess að gangandi vegfarendur væru á ferli við þær. Hemlunarvegalengd reiðhjóla sé lengri en bifreiða og því ástæða til að vera ekki á hámarkshraða í íbúðargötum. A, sem sé vanur keppnismaður í hjólreiðum, hafi verið að etja kappi við tímann. Honum hefði hins vegar verið í lófa lagið að velja aðra leið til að minnka líkur á tjóni gangandi vegfarenda. Enn fremur hafi A hjólað of nálægt kyrrstæðum bílum, horft niður á veginn en ekki fram á hann, og bjalla hefði ekki verið á hjólí hans. Þá er því hafnað að um nokkra eigin sök M hafi verið að ræða, enda hafi verði ómögulegt fyrir hana að verða vör við hljóðlaust reiðhjól fyrr en hún hafi verið komin út á götuna, enda þá fyrst sem hún hafði útsýni til beggja átta.

V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 18. mars 2019 og fyrir nefndinni áréttar félagið þá afstöðu sína að bótaskylda sé ekki fyrir hendi. Rökstyður V afstöðu sína með því að ekkert í gögnum málsins bendi til þess að A hafi ekið of hratt miðað við aðstæður, sem hafi verið góðar þennan dag. Þá sýni upplýsingar úr forritinu Strava að A hafi verið á 28,4 kílómetra hraða á klukkustund rétt fyrir áreksturinn og því undir leyfilegum hámarkshraða. Jafnframt séu staðhæfingar um að A hafi verið að keppast við að ná góðum tíma ósannaðar og eins staðhæfingar um að hvorki glitmerki né bjalla hafi verið til staðar á reiðhjólí hans. Þá er því mótmælt sem ósönnuðu að hemlunarvegalengd reiðhjóla sé meiri en bifreiða. Hafnar V því jafnframt að A hafi sýnt af sér aðgæsluleysi umrætt sinn enda hafi hann ekki orðið M var, fyrr en hún birtist skyndilega á götunni Slys M megi því rekja til eigin aðgæsluleysis hennar og þess að hún gætti ekki nægilega að ákvæði 1. mgr. 12. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þegar hún gekk út á akbraut án þess að hafa næga aðgát gagnvart nálægum ökutækjum. Hafnar V því bótaskyldu enda telur félagið að tjón M sé ekki að rekja til atriða sem A beri skaðabótaábyrgð á.

Álit:

Ágreiningur aðila snýst samkvæmt framansögðu um það hvort A beri skaðabótaábyrgð á tjóni því sem M varð fyrir er þau skulu saman þannig að bótaskylda hafi stofnast úr ábyrgðarlið heimatryggingar hans.

Aðila greinir á um ýmis atriði máls þessa en þó virðist ljóst að A hafi verið á það miklum hraða að hann hafi ekki náð að stöðva ferð sína tímanlega áður en hann og M skulu saman. Þrátt fyrir að ekki sé sýnt fram á að hraði A hafi verið yfir lögmæltum hámarkshraða verður því að miða við að hann hafi hjólað fullgreitt miðað við aðstæður, enda um hefðbundna íbúagötu að ræða, nálægt útivistarsvæði þar sem vænta má bæði hjólandi og gangandi vegfarenda sem og umferðar bifreiða og þar sem bifreiðum var lagt beggja vegna akbrautarinnar. Mátti A því gera ráð fyrir umferð fótgangandi vegfarenda á þessu svæði og þurfti að haga ökuhraða eftir því. Þá má einnig ganga út frá því að viðbrögð A, þegar hann sveigði í átt að M, í stað þess að sveigja frá henni, með það að markmiði að forða árekstri þeirra, hafi átt þátt í að tjón varð. Á grundvelli þessa verður því talið að A hafi ekki gætt nægilega að ákvæði 1. mgr. 36. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 og beri skaðabótaábyrgð á umræddu tjóni.

Hins vegar verður ekki litið framhjá því að M virðist hafa gengið út á akbrautina án nægilegrar aðgátar, en samkvæmt frásögn hennar hlustaði hún eftir umferð en leit ekki til hliðar fyrr en um leið og hún steig inn á akbrautina. Verður því að líta svo á að hún hafi ekki viðhaft sérstaka aðgát í samræmi við 1. mgr. 12. gr. umferðarlaga. Er því rétt að hún beri helming tjóns síns sjálf.

Niðurstaða.

M og A bera hvort um sig helming sakar á umræddu atviki og á M rétt á bótum úr ábyrgðarlið heimatryggingar A hjá V í samræmi við það.

Reykjavík, 8. ágúst 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.